

בס"ד, גליון מס' 45
פרשת כי תשא כ' באדר תש"ע

17:04	פנינת חולמים
17:20	ח"א
17:19	ב"ש
17:09	חיפה
בוקר אחרון	
18:16	ירושלים
18:18	ח"א
18:18	ב"ש
18:17	חיפה

Batch 10

חידות לפורים

איך עושים קלל לעשות?

מה הקשר בין
הפרשה לפורים?

זה רק נראה לא קשור.

שבת שלום

הפטריון והאידעם 2024:

- ושולח, ויגש, פרשת הכסף
- שכנה - כעבור 2 שבועה
- 7.2

כתובת לעון ילדים:
חבר ישראל שבת
חבר של חילומיני
ידד נאור
החלפה פתח

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראש"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

הלכות נשיאת כפיים

מן התורה על הכהנים לברך את העם, שנאמר "כה תברכו את בני ישראל". ויש בברכת הכהנים קיום שלוש מצוות עשה. על כן, כהן שקוראים לו ואינו עולה לברך, כאילו עבר על שלוש מצוות עשה. (שו"ע קכח דרכי הלכה סי' ק) מנהגיו שלשאת כפיים בכל תפילה שיש בה נשיאות כפיים, בחול, בשבת או ביו"ט, כך בכל מקום בארץ או אפילו בחו"ל ואין לבטל מצווה יקרה זו. הגרי"מ"ט (ספר אר"י עמ' כב) כתב כי בארץ ישראל גם האשכנזים נושאים כפיהם בכל התפילות. (שם, שם) קודם נשיאת כפיים לא ישתה הכהן, לא יין ולא שאר משקים המשכרים. אפילו אם שתה רק רביעית, אסור בנשיאת כפיים ויש להזהר בזה בעיקר בשמחת תורה שנוהגים לעשות קידוש קודם מוסף.

מכון "אביה" - סעדיה דין

האוצר

אב ראה את בנו מדוכדך, ניסה האב לדובב את בנו כדי שייספר מה מצערו וישוב את רוחו. לאחר מספר פעמים שהאב ניסה, התרצה הבן לספר. הוא סיפר שהתמודדות היום יומית עם החברים שלו, לבני מעמדו וערכו בעיניהם, קשה לו מאוד. הוא סיפר שבכל פעם מחדש הוא נעלב ממילה פוגעת או מכך שהם לא מתייחסים אליו. "לדעתי, הם לא מעריכים אותי", קבע הבן בעצב גדול.

ביקש האב מבנו שימחן לו לרגע, כי רצונו להראות לו דבר מה. האב חזר ובכך ידו התיק דבר מה. הוא שאל את בנו: מה אתה רואה? ענה הבן: גרעיני פירות שונים. ביקש האב מבנו: נא התבונן לעתיד הרחוק, מה אתה רואה בגרעינים? הרי גדלים כמעט אפסיים! ענה הבן: נכון שהם קטנים ביחס לעץ הגדול, אבל בכל אחד מהם טמון כבר העץ הגדול.

האב ראה את בנו מדוכדך, ניסה האב לדובב את בנו כדי שייספר מה מצערו וישוב את רוחו.

נערך בידי הרב של חיימוביץ'

(שם, שם)

הלוי יוצק את המים על ידי הכהנים, על שם שנאמר "גם את אחיך מטה לוי וגו' הקרב אתיך וילוו עליך וישרתוך". כיום אין נוהגים ליתן לבכור ליטול ידי הכהן ואפילו אם הלוי הוא תלמיד חכם, לא יצוק מים הבכור. (כה"ח קכח, מ) לפני ברכת הכהנים טוב שיאמרו "לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתו! בחדלו ורחימו ורחימו וחדילו, הנה אני מוכן לקיים מצוות עשה לברך את ישראל ברכת כהנים בנשיאת כפיים לעשות נחת רוח ליוצרינו ולהמשיך שפע וברכה לכל העולמות, ויהי נעם... וכו'." (בא"ח תצוה יב) ויקדיש הכהן לענות אמן על ברכת "הטוב שמוך לך נאה להודות"

נערך בידי הרב של חיימוביץ'

טמון כלל הגדול. הבן הנהן בראשו בהסכמה. המשיך האב ושאל: אם כך, מהיכן הגרעינים שואבים את ערכם? ענה הבן: ממה שיש בתוכם מבריותם. שאל האב: האם כך הוא באדם? האם, כפי שגרגיעין הקטן כבר קיים העץ השלם, כך בילד הקטן, מלידתו, טמון 'ייחודו השלם, לכן הוא נדרש לשאוב את ערכו מתוכו, מהיש שבו, ולא מנחוץ ומחבריו? ענה הבן: אני מסכים. עכשיו אני גם מבין מדוע אני מקנא בחברי, מתחרה בהם, נוסה למצוא חן ולהוכיח שאני טוב מהם, מתאכזב, נפגע וכו'. כי בטעות אני חושב שהם יאשרו אותי קיומי ואת ערכי. אמר האב: אני מבקש להשמיע לך את הקטע הבא:

הפחד הנורא שלנו אינו, שאנחנו לא מתאימים או לא מספיקים. הפחד העמוק שלנו הוא, שאנחנו בעלי עוצמה מעבר למה שניתן לתאר. זהו האור שלנו, לא החושך, שמפחיד אותנו ביותר. אנחנו שואלים את עצמנו "מי אני שאהיה גאון, נפלא, מוכשר ומקסים?" למעשה, מה אתה שאלה? אתה? לידו של אלוהים.

בשחקן משחק קטן, איך משרת את העולם. אין שום דבר מאיר עיניים בהתכווצות ובהצטמצמות.

נולדו לפאר את יופיו של האלוהים שבחוננו. זה לא בתוך חלק מאיתנו בלבד, זה נמצא בכל אחד, וכל שניתן לאורנו להאיר, אנחנו בלא להיות מודעים לכך, נוהגים את הרשות לאחרים לעשות זאת. כשאנחנו משוחררים מפתנו שלנו, נוכחותנו משחררת, באופן אוטומטי, אחרים". (ג.מ. 1995)

בכל אדם טמון אוצר, כשרון ייחודי, הטבעי לו וטמון בו כטבע, למעשה, התבוננות בכל הבריאה מגלה שבתוך כל פרט ופרט בבריאה

אביה מאמינים באמונה | טל. 02-6567787 | Email: avia@dolev.org

"ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם" (לא, יד)

אם לבני יום טוב אומרים: "חלקהו, חציו לך וחציו לכם", הרי בשבת גם ה"לכם" הוא קודש; אפילו האכילה והשתיה המועדות לגוף, גם הן קדושות. (קדושת לוי) בדומה לכך פירש בעל חזו"ני הר"ם ז"ל, מה שאומרים בסעודות של שבת: "אתקינו סעודתא דמהנימנותא" - האכילה בשבת היא כעין סעד ומשען לאמונה... ואמר אחד מגדולי ישראל: לפיכך אין תקיעת שופר בראש השנה שחל להיות בשבת, משום שבתקיעת שופר נאמר: "יום תרועה היא לכם" - השופר צריך לשבור (תרועה מלשון "רעה" התרועעה הארץ) את ה"לכם" - את תענוגי החומר וכוונות הגוף; ואם בשבת גם ה"לכם" הוא קודש, הרי אין צורך אז לשבור את ה"לכם"...

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

מתנה ושמה - "שבת"

"...אך את שבתותי תשמורו כי אות היא ביני וביניכם לדורותיכם לדעת כי אני ד' מקדישכם... ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם בריית עולם. ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם..." (שמות לא, יב-יז)

הקב"ה נתן לישראל את השבת במתנה. "מעין עולם הבא יום שבת מנוחה" (מזמירות השבת), וכאשר יתגלה מלך המשיח ותהיה גאולה כוללת לכל העולם, העולם כולו יהיה כמו שבת. אך גם אז, יום השבת יהיה מעל הכול. השבת מיוחדת לאדם, לעם ישראל ורק לישראל וכאמרו חז"ל, "גוי אשר שבת חייב מיתה". בשבת הקב"ה מתחבר לעם ישראל ונותן להם נשמה יתרה, שהיא שפע חזק מאוד. נשמה זו אינה מחוברת בדרך כלל לגוף והיא באה ללעזר בלידה שיהיו לו כוחות, חשק וערגות ללמוד תורה, להתפלל, ולהביא לשמחה ואושר. 2. להתענג מהשבת ומקדושתה. יש בשבת כח לפתור את כל בעיותיו של האדם מ-א' ועד ת'. אם בעיות בריאות או פרנסה, שלום בית וחיון ילדים. יש בשבת מנוחת הגוף ויש בה התקדשות ועליה ברוחניות מתוך התדבקות בקב"ה.

אכן, כל מי שנח בשבת ושומר שבת כהלכתה - הקב"ה מביט לו שיפטר לו כל בעיותיו. כל הכוונה לו אין הכוונה לו שידוק לאחר ששמר שבת אחת ויתמה מדוע לו נפתרו לו בעיותיו, אלא עליו להתמיד שבת אחר שבת וסוף הטוב לבוא.

אנחנו, על מנת להצליח בשבת ולקבל השפעה גדולה מהנשמה היתרה, על האדם להתכונן כבר מיום שיש בחצות היום ולהיפרד מעבודה לשם פרנסה (למעט מקרי חירום). צריך להיזהר, כיוון שביום שיש אחר צות היום יצר הרע מנסה באופן מיוחד להפריע, שהרי זהו זמן חטא אדם הראשון והוא זמן המועד שהוא.

האם ניתן לגלות מהו האוצר - היש שבנו? האם ניתן לגלות מהו הערך העצמי שלו שאינו מותנה בחיבורים האם ניתן לגלות מה מעכב אותו מלת רשות לעצמו לחיות במלאות ובהצלחה מהאוצר האלוהי שבנו, ומתוך כך לגלות את היש בכל המציאות? האימון היהודי פיתח תהליך מדויק לזיהוי היכולת העצמית שבאדם, ומתוך כך לבוא לחיות מאוצר - היש שבנו.

"אין סתירה בין השניים. המשיח שאנו מצפים לו ממדיינים אותו - לא יבוא כלל, ואילו המשיח שיבוא - איש אינו מצפה לו, ובואו של משיח כזה יהיה לגמרי בהיסח הדעת."

למשול. על כן, צריך להשתדל במיוחד בזמן זה להיות באהבה ובשמחה. על האדם לעזור לאישתו בהכנות השבת ולשתף בה גם את ילדיו, כך יזכה אותם גם בהכנות לשבת וגם במצוות כיבוד הורים. ככל שנתכונן יותר לכבוד שבת ונשמור שבת כהלכתה מתוך שמחה וללא כעס ורוע, כך תהיה לנו עליה רוחנית גדולה יותר וכך יהיה לנו שבוע טוב יותר. אך, אם, חס ושלום, יהיו יונחים ומריבות ועיסוק בדברי חול, כך יהיה גם במשך השבוע שאחרי. אין זה עונש מהקב"ה, אלא כיוון שהאדם קלקל את השבת, הוא מנע מעצמו את השפע ואלו הן התוצאות. הקב"ה מנהיג את העולם במידה כנגד מידה. אם קלקל - נתקן על ידי הסבל שאחזק סובל בעקבות הקלקול. כך גם בשאר תחומי החיים. תיתן מעשר - תתעשר, תהיה קמצן - תצטמק, אדם שישמח ויהיה מאושר ומתוך כך יתפלל בשמחה - אז יהיה לו כל השבוע מלא אושר ושכרו פי עשרה (ש"ר) מידה טובה גדולה מידת פורענות).

כיוון שכן, טוב בערב שבת להתקשר לאנשים הקרובים אלינו, הורים, אחים או שכנים, ולהתעניין בשלומם. כאשר משוחחים עם הקרובים לנו לפני שבת, נחשכים כאבים ונפתרים סכסוכים זה מול זה. בשיחה פותחים ונפתרים מעטעים שנוצרו במשך השבוע. נוצר מעין מצב של "יזיד" לפני השבת. כך, נכנסים לשבת ללא כאב, ללא הפרעות והקפדות של מאן דהו, של פי שלא דיבר עם הוריו וכו'. בדרך זו נכנס האדם לשבת נקי, שמח וטוב לב וכך הוא יקבל את הנשמה היתרה במלוא עוצמתה.

תבלין מיוחד לשבת

מאכלי השבת מיוחדים הם ומצליחים רק בשבת. האוכל המתבשל לכבוד שבת מחזק ומביר את הגוף. עובדה היא שאם האדם ירצה להכין מתכון זהה באמצע השבוע, לא תהיה לו הצלחה כמו בשבת והאוכל לא יעשה את פעולתו כמו בשבת. השילוב של האכילה בשבת יחד עם לימוד התורה, מזכך ומנקה את מה האדם ומסיר מעליו את העבדות וטומאת הקליפות והקושי, שנקלטו בשבוע שחלף. בנוסף לכך, כאשר מנהלים שולחן שבת על פי ההלכה, לא מדברים דבורי חול, אלא מתענגים ושמים בלי כעס ורוע, לומדים

במי צריך להאמין?

אל המגיד מקדינץ הגיעו פעם אחת זוג יהודים פשוטים. בדמעות בעיניהם שטחו את צרתם לפניו וסיימו באמרו:
"רק הרבי יכול לעזור לנו".
אמר להם המגיד: "אינני יכול לעזור לכם".
חשבו בני-הזוג שאולי הצדיק מצפה שייתנו לו כסף, והניחו מטבע זהב על השולחן. אך המגיד בשל: "אין בכוחי לעזור לכם".
הוסיפו בני-הזוג והניחו על השולחן עוד מטבע ועוד מטבע, והרבי לא נעתר.
פתאום התנערה האשה, אספה את המטבעות ואמרה לבעלה: "נלך מכאן. הגבר יעזור לנו".
הנה פנוי של המגיד אמר: "עכשיו תיושעו! כל עוד שכחתם את הקב"ה ותליתם את כל תקוותכם בו, לא יכולתי לעזור. עכשיו שנשכחתם כי הקב"ה הוא המושע - לכו לביתכם וישועתם קרובה לבוא".

תורה ונח"ם, אזי מתקדשים ומתעלים ברוחניות. אהבה בנית בשמחה, אהבה בבית ולימוד תורה, נותנת כח לכל השבוע הבא עלינו לטובה ויהיה שבוע של פרנסה טובה ובריאות וגם תהיה. נתקן ותקנו את השבוע שעבר עם כל מאורעותיו ובעיותיו. תפילות השבת ושלוש הסעודות, עם ברכת המזון שבהן - חשובות הן מאוד. הן האדם מחזק יחד עם לימוד תורה גם מדריך אל המה. לנו לשכוח, שכמו שהאדם מכניס את השבת בשמחה, כך עליו להוציאה בהבדלה, מתוך שמחה ושירה ואז ביום ראשון, הוא נאמן ונולד מחדש עם כוחות מחודשים ומחשבות טהורות.

השבת - הכנה לאלוה

בשבת הקב"ה ירד למעלה, כמו במעמד הר סיני, נדבק בעם ישראל ועם ישראל דבק בו. כשכולם מתקבצים בשמחה בבתי כנסיות ומצאנים עם הקב"ה, זה בחינה של השראת שכינה כמו במקדש. הקב"ה רוצה ומצפה לבנין בית המקדש - דרכו יגיע אור ושפע של טוב לעולם כולו. לעתיד לבוא, כל העולם ידבק במידותיו של הקב"ה וירצה רק טוב ולא רע. כאשר הקב"ה שוכן בבית המקדש, שכינתו שורה בכל העולם והעולם כולו נטהר. לכן, כמו שבבית העליון אין יצר הרע ואין טומאה, כך כאשר ישרה הקב"ה שכינתו במקדש, העולם כולו יטהר ולא יהיה בו יצר הרע. זה כוח של בית המקדש זה רצון ד' שישכון בנו. כדור הארץ בנוי, כביכול, כנגד איבריו של הקב"ה (שהרי הקב"ה אין לו גוף ולא דמות הגוף ומלא כל הארץ כבודו), על כן הקב"ה רוצה לעשות בו ניקיון. השבת היא השמירה על עם ישראל ועל העולם, והיא ההכנה לעולם חדש של גאולה, שכולו חסד, רחמים וטוב.

להביט למטה או להסתכל למעלה?

רבי אחד אהוב מאוד, כשהיה עדיין ילד, שיחק עם חבריו אשר טיפסו על סולם. כל חבריו חששו לטפס עד למעלה, אולם הוא לא פחד כלל. מאוחר יותר שאל אותו סבו, "מדוע לא פחדת לטפס, כמו חבריך?" - "משום שבשעה שהם טיפסו, הם הביטו כל הזמן למטה", ענה. "הם ראו כמה גבוה הם הגיעו ופחדו. ואילו כאשר אני טיפסת, הסתכלתי כל העת למעלה, ראיתי כמה נמוך אני עדיין יותר".